

Duhovna misel - 20. maj 2018

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Binkošti. Knjiga Apostolskih del pripoveduje, da je petdeset dni noči v hiši, kjer so bili Jezusovi učenci »nenadoma nastal z neba šum, se bližal silovit vihar... in vsi so bili napolnjeni s Svetim Duhom« (2,1-2). To izlitje je učence popolnoma spremenilo: namesto strahu pogum, namesto zapiranja so začeli oznanjati ter vsak dvom je prešel v ljubezni polna vera. To je 'krst' Cerkev, ki je tako začela pod vodstvom Svetega Duha svojo pot skozi zgodovino.«

Ta dogodek, ki je spremenil srce in življenje apostolom ter drugim učencem, se je takoj ponovil zunaj dvorane zadnje večerje, saj so sredi vrata, ki so bila petdeset dni zaprta, končno na stežaj odprla in je kraljevska skupnost, ne več zagledana sama vase, začela govoriti množici raznih narodov o velikih delih, ki jih je Bog storil (v. 11), torej o vstajenju Jezusa, ki je bil prej križan. Vsakdo od navzočih je slišal učence govoriti v istem jeziku. Dar Duha je ponovno vzpostavil skladnost med jeziki, ki se razblinila v Babilonu in je s tem predpoda vesoljne razsežnosti plemenitosti apostolov. Cerkev se ne rodi odmaknjena, rodi se kot vesoljna, ena in ista, katoliška, z jasno identiteto, a odprta, saj objema ves svet, ne da bi izključila. Nikomur Mati Cerkev ne zapre vrat, nikomur, tudi največjemu grešniku, nikomur. Mati Cerkev na stežaj odpre vrata.

Sveti Duh izlit na binkošti v srca učencev je začetek novega obdobja pričevanja in bratstva. To obdobje prihaja od zgoraj, kakor plameni, ki so obstali nad glavo vsakega učenca. To je bil Sveti Duh, ki požge vsako trpkost, je bil jezik evangelija, ki je šel od ljudi postavljenih meja in se dotaknil src množice, ne glede na jezik in narodnost.

Kakor tisti dan na binkošti, tako se Sveti Duh tudi danes neprenehoma obrača na Cerkev in na vsakega od nas, da bi izšli iz naše povprečnosti, zapiranja ter bi vsemu svetu sporočali usmiljeno Gospodovo ljubezen. Sporočati usmiljeno Gospodovo ljubezen. To je naše poslanstvo!

